

geren modtage det ved skibets side, medmindre andet følger af praksis i havnen. Godset skal losses og modtages med tilbørlig hurtighed, jf. § 328. Bortfragteren skal levere godset således, at det let og sikkert kan modtages. For losning betyder klausulen »fio« (»free in and out«), at modtageren må bringe godset fra det sted, hvor det har været placeret under befordringen, og ud af skibet, jf. § 327, stk. 1, andet punktum. Klausulen »liner terms« (liniefartsvilkår) indebærer, at bortfragteren må bringe godset ud af skibet og til det varehus eller andet sted på havneområdet, hvor det skal opbevares til videre udlevering.

Enkelte af de bestemmelser, som omfattes af henvisningen til §§ 320 til 328 vil efter sit eget indhold ikke komme til anvendelse for losningen. Dette gælder § 322, stk. 3, § 326, stk. 3, § 327, stk. 3 og § 328, stk. 2 (henvisningen til §§ 256-259).

Stk. 2 svarer til den gældende sølovs § 111. Bestemmelsen er nært knyttet til købelovens §§ 47 og 71, jf. nærmere Erling Selvig: Fra kjøpsretten og transportrettens grenseland, Universitetsforlaget, Oslo 1975, s. 67-69 og 72. På samme måde som den gældende sølov, må også udkastet forstås således, at bortfragteren forpligtes til at drage rimelig omsorg for, at den, som ikke er legitimeret som modtager, ikke får adgang til at besigtige godset, medmindre det følger af andet grundlag, at vedkommende har ret til det.

Stk. 3 svarer til den gældende sølovs § 105, stk. 2.

Stk. 4 er nyt og omhandler øgede losseomkostninger eller omkostninger til bortskaftelse som følge af, at godset er skadet. Ansvar for omkostningerne følger som udgangspunktet funktionsfordelingen mellem parterne. Dette er imidlertid ikke mere end et udgangspunkt, og i *første punktum*, gøres en vigtig undtagelse fra hovedreglen: befragteren skal bære de forøgede omkostninger, der skyldes godsets egen beskaffenhed eller fejl eller forsømmelse på befragterens side. Indeholder befragtningsaftalen klausulen »fio« (»free in and out«), bliver reglen efter *andet punktum*, at befragteren skal bære de ekstra omkostninger, medmindre bortfragteren er ansvarlig for skaden efter reg-

lerne om ladingsskader, jf. § 338. Det samme gælder ved klausuler, som bygger på »fio«, f.eks. »fio stowed« og »fio stowed and trimmed«.

Til § 335. Fragt for gods, som ikke er i behold

§ 335 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 125. Tilsvarende regel findes i § 260, stk. 2, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Bortfragterens hovedforpligtelse efter befragtningsaftalen er at udlevere godset på bestemmelsesstedet til rette modtager. Sker dette ikke, har bortfragteren som udgangspunkt ikke krav på vederlaget, fragten. Dette gælder som hovedregel uafhængig af årsagen til, at godset eventuelt ikke er ankommet til lossehavnen i behold. Fra dette udgangspunkt indeholder § 335 selv flere vigtige undtagelser. Undtagelserne er imidlertid alle knyttet til, at gods faktisk er lastet om bord, men at de af forskellige årsager ikke ankommer til den fastsatte lossehavn i behold. Bortfragterens stilling, når befragteren træder tilbage fra aftalen, er reguleret i § 343.

Bringes godset bare delvist frem til bestemmelsesstedet, vil bortfragteren kunne have krav på afstandsfragt efter § 332.

Til § 336. Modtagerens og rejsebefragterens ansvar for fragten

Tilbageholdsret

§ 336 giver bestemmelserne i § 269 (modtagerens pligt til at betale fragt m.m.), sml den gældende sølov § 112, udkastets § 273 (afsenderens ansvar for fragt m.m.), sml den gældende sølovs § 117, og udkastets § 270 (tilbageholdsret), sml den gældende sølovs § 113, tilsvarende anvendelse ved rejsebefragtning. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelserne i stykgodskapitlet.

Til § 337. Oplægning af godset

Stk. 1 svarer til den gældende sølovs § 114, stk. 1 Kriteriet »ikke kan fuldføres i rette tid« er erstattet af kriteriet »ikke kan fuldføres til aftalt tid eller i øvrigt uden urimelig forsinkelse«. Er tidspunktet for udlevering aftalt, inde-